

שהוא כבר יום אחר (119).

את זו דרש רבי שמעון בן זומא: נאמר במעשה בראשית "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", ונאמר ב"אותו ואת בנו" "יום אחד". מעתה אנו דורשים: מה "יום אחד" האמור במעשה בראשית — היום הולך אחר הלילה שלפניו! שהרי כתוב "ויהי ערב ויהי בקר", תחילה ערב ואחר כך בקר, אף "יום אחד" האמור ב"אותו ואת בנו" — היום הולך אחר הלילה שלפניו!

גמרא:

תנו רבנן: את זו דרש רבי שמעון בן זומא: לפי שכל הענין של "אותו ואת בנו" כולו, אינו מדבר אלא בקדשים, שסמוכה היא פרשת אותו ואת בנו לפרשה המדברת בעניני קדשים, ובקדשים הלא הדין הוא שהלילה הולך אחר היום שלפניו (120), שהקרבנות

הנאכלים ליום אחד מותר לאכלם גם בלילה שלאחר יום הקרבתם, לפי שהוא נחשב ליום אחד עם יום ההקרבה.

אם כן, יכול אף זה, פרשת "אותו ואת בנו" כן, לכך אני דורש: נאמר כאן "יום אחד", ונאמר במעשה בראשית "יום אחד". מה "יום אחד" האמור במעשה בראשית — היום הולך אחר הלילה! אף "יום אחד" האמור ב"אותו ואת בנו" — היום הולך אחר הלילה!

רבי אומר: "יום אחד" משמע יום המיוחד! גא-ב-1 ובמה יחודו? שהוא טעון כרוז! שהמוכר חייב להכריז אמה מכרתי! או בתה מכרתי! (121).

מכאן אמרו: בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיעו.

הדרן עלך אותו ואת בנו

דומה לאכילת קדשים. אך ראה רבינו גרשום תמורה [שם] שנקט שהלילה הולך אחר היום גם לגבי שחיטת קדשים.

121. רש"י פירש שיחודו של היום הוא בכך שטעון כרוז, ובאופן נוסף פירש שיחודו בכך שצריך הרבה בשר, והצורך בכרוז נלמד מ"לא תשחטו" שדורשין אותו כאילו נאמר "לא תשחטו", וביאר הגר"א [בתו"כ] שהיה ראוי לומר "לא תשחט" שהרי האיסור רק על השני ולא על הראשון.

ורבינו חננאל ביאר שלומדים מדיני יום המיוחד שהוא שבת, לדיני יום המיוחד של ד' פרקים, שטעון כרוז כמו שמכריזין להבטיל את העם ממלאכה בערב שבת, וכן היום הולך אחר הלילה בשניהם.

לו, וראה לב אריה שרבנן לא חילקו בזה, שמא תהא התקנה לחוכא וטלולא.

119. במשך חכמה [ויקרא כד כח] כתב שזמן היום באותו ואת בנו תלוי בכל בהמה לפי המקום שבו נשחטה, ולפיכך אם שחט את האם במקום שעתה הוא יום, והבן נמצא במקום שכבר לילה יהא מותר לשחטו באותה שעה, כי אין שחיטתן באותו יום.

120. בתוספתא זבחים [ו ח] נאמר כלל זה רק לגבי אכילת קדשים וכן נקט רש"י [בתמורה יד א] ולכאורה מוכח מכך שאיסור אותו ואת בנו נובע מאכילת שניהם ביום אחד [כמבואר בהערת ההקדמה לפרק] כי לולי זאת יקשה למה הוצרך קרא ללמד שהיום הולך אחר הלילה, והרי אינו